

kids en de Bijbel

voorlezen of zelf lezen, samen bidden, kleuren, puzzelen en knutselen

Jozef en zijn familie

Na het grote feest met koning Jozef in Egypte gingen de broers vrolijk op weg naar huis. Maar een dienaar van Jozef ging ze achterna. "Waarom hebben jullie de zilveren beker van mijn heer meegenomen?" vroeg hij. De broers waren verbaasd! "Nee hoor, stel je voor zeg, dat zouden wij nooit doen". De dienaar ging toch kijken, en ja hoor: daar lag de beker in de zak van Benjamin! Zo'n dief moest voor straf slaaf van de koning worden! Ze moesten allemaal mee naar het huis van de koning.

Jozef had die beker in de zak van Benjamin verstopt om te zien wat de broers zouden doen. Waren ze nog zo gemeen? Zouden zij naar huis gaan en Benjamin als slaaf achterlaten? Dat hadden zij met Jozef gedaan. Maar nee! Juda zei tegen Jozef: "Wij hebben onze jongste broer alleen meegenomen omdat u het vroeg. Als wij Benjamin als slaaf hier laten, zal onze vader heel erg verdrietig zijn. Ik zal hier blijven in de plaats van Benjamin. Laat hem maar naar huis gaan." Dat was lief! De broers hadden een grote les geleerd.

Jozef stuurde al zijn dienaren naar een andere kamer. "Ik ben jullie broer. Ik ben Jozef" zei hij, en hij wilde ze allemaal kussen. Maar zij werden bang, want zij waren zo gemeen tegen hem geweest. Maar Jozef zei: "God heeft mij naar Egypte gebracht om ervoor te zorgen dat de mensen eten hebben. Er zal nog een paar jaar niets groeien. Maar Egypte heeft nog schuren vol koren. Wees niet bang en verdrietig. Wij moeten blij zijn dat de Here God voor ons zorgt". Farao vond het ook fijn dat broers van Jozef naar Egypte waren gekomen. Hij zei dat ze gauw naar huis terug moesten gaan om hun vader te halen. Toen gingen ze op reis met veel grote kado's en genoeg eten.

Jakob was heel verbaasd toen de broers hun verhaal vertelde. Jozef leeft? Nee, dat kon toch niet? Maar toen lieten zij hem al die kado's, paarden en wagens zien om hem en de rest van de familie mee te nemen naar Egypte. Wat was hij toen blij! Hij was een oude man geworden, en het was veel te ver om te lopen. Maar in een wagen kon hij zitten. Toen hij Jozef zag en hem een knuffel kon geven was hij zo ontzettend blij! Eindelijk was hij gelukkig. G.T.